

Die Fernseh- kanzel

Audycja TV z 04.10.2015 (Nr 1066)

„Przymierze uczynków”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Tekst kazania: „I wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł. I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść. Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz! (1 Mojżeszowa 2, 15-17).

Gdy Bóg umieścił ludzi we wspaniałym raju i kazał im go pielęgnować, i zachowywać, widział Pan, że konieczne jest postawienie na nim granicy, bowiem choć człowiek był autonomiczny, jednak pozostał stworzeniem, a Bóg pozostał Stwórcą. Był to truizm i oczywiste, że Adam powinien ten stan zapamiętać na zawsze, iż w raju było drzewo, z którego nie powinien jeść. Zawsze powinien pamiętać, że Ktoś stoi nad nim, wobec którego jest zobowiązany do posłuszeństwa.

Nasz podstawowy związek z Bogiem

Dlatego Bóg zawarł z pierwszymi ludźmi Przymierze-związek, który opisuje zobowiązanie i błogosławieństwo. Bóg dał polecenie z góry aby stało się dla nich wiążące: „Jeśli ty człowieku, zachowasz to porozumienie i nie będziesz jadł z drzewa poznania, to obiecuję tobie, że będziesz żyć wiecznie. Jeśli tego nie zachowasz, nie będę miał z tobą żadnej społeczności, i do twójego życia wejdzie się śmierć”.

W ten sposób ustanowił z nami swój związek, na podstawie uporządkowanego przymierza, które określa trwałe warunki dla naszego związku z Nim. Chociaż mowa między ludźmi z reguły obejmuje dwie strony równouprawnienia, musi być dla nas jasne, że warunki przymierza, które Bóg zawarł z nami, są określone przez Niego samego!. Nie jest człowiekiem, z którym możemy prowadzić negocjacje warunków umowy. Dlatego przymierze Boże również prawnie nazwane są Testamentem-stare i nowe przymierze, również nazwane- „*Stary i Nowy Testament*”. Ponieważ w Testamencie spadkobierca jednostronnie dyktuje, jak należy przeprowadzić Jego ostatnią wolę. Spadkobiercy nie mogą pertraktować wpisu ale mają możliwość zaakceptować lub odrzucić obowiązujące w nim zapisy.

Jeśli przymierze Boga, które On zawarł z Noem, Abrahamem, Dawidem lub Izraelem zawierały również inne szczegóły, są jednak podobne w tym jednym, podstawowym elemencie. Bóg zawsze ustanawia warunki, do których zobowiązuje się nieodwołalnie wypełnić wobec ludzi, dopóki oni również wypełniają Jego wolę.

Cóż za protekcjonalność Najwyższego! Mógł pozwolić pierwszym ludziom, aby zostali sami i zostawić ich. Czemu mieli Go interesować ludzie? Nie, On wchodzi z nimi w wiążącą relację i obiecuje im życie wieczne, do czego, bez swojego przymierza, nie byłby wcale zobowiązany.

I mamy tutaj więc w naszym tekście przymierze- „w dziele Przymierza”. jak lubią nazywać je nauczyciele Biblii, albo też „Przymierze działania”.

Jak to wyrażenie już mówi, było to przymierze oparte na fundamencie uczynków, które Pan uczynił dla Adama i Ewy w ogrodzie Eden. Albowiem rzekł: „*I wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł. I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść. Ale z drzewa poznania dobra i zła **nie** wolno Ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz!*” (1 Mojżeszowa 2, 15-17).

Adamowi i jego potomstwu zostało obiecanie życie, ale tylko pod warunkiem posłuszeństwa: Życie było nagrodą za spełnienie Bożych nakazów. Ludzkie działanie było więc podstawą pierwszego przymierza Boga z ludźmi. Dlatego jest też prorok Ozeasz powiedział: „*Lecz oni, podobnie jak Adam, złamali przymierze; tam stali się dla mnie niewierni*” (Ozeasz 6, 7 tłumaczenie niemieckie).

Później w tym miejscu Biblia wyraźnie mówi o przymierzu Boga z Adamem. To przymierze musiało być utrzymane przez uczynki. Opiera się na zasadzie założenia Boga: „*I dałem im moje przykazania, i objawiłem im moje prawa, które jeżeli człowiek wykonuje żyje dzięki nim*” (Ezechiela 20,11).

Paweł podsumowuje tę zasadę w następujący sposób: „*Tak bowiem Mojżesz pisze o usprawiedliwieniu, które jest z zakonu: Człowiek, który spełni Zakon, przezeń żyć będzie*” (Rzymian 10,5).

Inaczej mówiąc: „*Każdy, kto grzeszy umrze*” (Ezechiel 18, 4).

Przymierze działania Bóg zawarł z wszystkimi ludźmi

Przez to „Przymierze uczynków” Adam został postawiony, jak nieco później Ewa w moralnej relacji z Bogiem. W tym stosunku od tej pory pozostają bez wyjątku wszyscy ludzie. Mamy obowiązek posłuszeństwa wobec naszego Stwórcy, a On nie miał potrzeby, aby cokolwiek nam obiecywać. Jednak w swojej miłości i miłosierdziu obiecał nam przez posłuszeństwo bogactwo życia wiecznego. Niestety z powodu złamania przez człowieka przymierza powstało przekleństwo śmierci.

Jeszcze raz, ponieważ jest to bardzo ważne:

Wszyscy ludzie od Adama do chwili obecnej są nieodłącznie członkami bożego dzieła przymierza. Mogą wprowadzić zerwać więź i zaprzeczyć, ale nie mogą uciec.

Stwórca przed tym porządkiem postawił wszystkich ludzi, czy nam się to podoba, czy nie.

Ty również jesteś uczestnikiem przymierza z Bogiem i ty złamałeś to przymierze, ponieważ każdy człowiek to zrobił. Dlatego cała ludzkość jest pod przekleństwem śmierci i potępienia...

Jeśli nie zdajemy sobie z tego sprawy, jeśli nie rozumiemy dzieła przymierza z Ogrodu Eden, które odnosi się do wszystkich ludzi, również nie możemy pojąć, dlaczego zbawienie jest bezwzględnie konieczne!.

Jeśli człowiek nie pojmie, że złamał święte przymierze Boże i, że dlatego Sąd Boży nad nim ciąży-jak może zrozumieć, do czego potrzebuje Ewangelii? Większość ludzi nie rozumie, potrząsa głowami i pyta:

„Do czego potrzebuję Ewangelii?:

Dlatego jeśli głosimy Dobrą Nowinę, musimy zawsze od tego zacząć, by każdemu człowiekowi wyjaśnić, że od czasów stworzenia wszechświata Jest !w przymierzu z Bogiem, z którego wyłamał się.

Ale gdzie leży nadzieja? W zniesieniu tego przymierza? Nie ! Żądanie Boga posłuszeństwa ,uczynków i sprawiedliwości trwa wiecznie. Przykazania Boże nigdy nie będą rozwiązane. Nikt nie wejdzie w wieczną społeczność z Bogiem bez uczynków sprawiedliwości. Tylko ci, którzy zważają na przymierze uczynków, ujrzą niebo. Ale jeśli my wszyscy zerwaliśmy to przymierze, jak możemy pomimo tego być sprawiedliwymi? Wyjściem jest : **Jezus Chrystus Syn Boży!**

On jest drugim Adamem! On zachował przymierze uczynków, On był posłuszny Ojcu, On w przeciwieństwie do nas wypełnił wszystko. On przyniósł doskonałą sprawiedliwość i my możemy teraz polegać na Nim. Możemy wierzyć w Niego, że On spełnił przymierze uczynków w zastępstwie za nas. Dlatego Paweł woła: „*On stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem , i odkupieniem*” (1 Koryntian 1,30).

Jezus jest naszym posłuszeństwem, On jest naszą sprawiedliwością, On jest naszą doskonałością.

Przez wiarę w Niego uczestniczymy w Jego wypełnieniu przymierza . Innymi słowy, mamy odkupienie nie poprzez nasze uczynki ale poprzez dzieło Chrystusa. Nie jesteśmy usprawiedliwieni przez nasze posłuszeństwo, ale przez posłuszeństwo Chrystusa!To Biblia nazywa właśnie **Laską**. Przez Jezusa jesteśmy tak cenni, jakbyśmy zachowywali przymierze uczynków-co za łaska!

R. C Sprual pisze do tego w swoim rozdziale (R. C. Sprual: „Wiara od A -Z”, rozdział 24, Przymierze uczynków, 3L-wydawnictwo): „*Ponieważ Adam popadł w grzech, Bóg w swym miłosierdziu dodał nowe Przymierze Łaski, ratunek wybawcy stał się możliwy i rzeczywiście to stało się. Tylko jedna istota ludzka zobowiązała się kiedyś do przymierza uczynków. Tym człowiekiem jest Jezus Chrystus.*

Jego dzieło jako drugiego lub nowego Adama spełniło wszystkie warunki naszego pierwotnego przymierza z Bogiem. Zaslugę, którą On odniósł, jest dostępna dla wszystkich, którzy pokładają w Nim zaufanie. Jezus jest pierwszą Osobą, która weszła do nieba poprzez swoje dobre uczynki. Również my pójdziemy do nieba przez dobre uczynki, ale przez Jego dobre uczynki. One staną się naszymi dobrymi uczynkami, gdy przyjmujemy Jezusa wiarą. Jeśli pokładamy naszą wiarę w Chrystusie, wtedy Bóg zaksięguje dobre uczynki na nasze konto. Przymierze łaski spełniło przymierze uczynków, ponieważ Bóg zasługi Chrystusa łaskawie księguje na nasze konto. W ten sposób spełniamy warunki, które są położone w przymierzu uczynków-1 Mojżeszowa 2m 15-17”, tak rozlegle pisze Sproul.

Tę prawdę znakomicie streścił Paweł w Liście do Rzymian, gdy napisał: „Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli,...A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi, ...żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez usprawiedliwienie ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego” (Rzymian 5, 12+18+21).

Tak jak wszyscy ludzie w człowieku Adamie upadli i są skazani na potępienie, tak są wszyscy, ci, którzy wierzą w Jezusa Chrystusa jako swojego osobistego zbawiciela, uratowani są do życia wiecznego. Jakież to przesłanie, jaka Ewangelia. Zaakceptuj to i żyj! Amen!